

σεστικῶν αὐτοῦ προσόντων· κατ' ἄλλους δὲ ἀπεναντίας είνε ἀντιπολιτευόμενοι προσπαθοῦντες, κατὰ τὸ σύστημα τῆς Τριπόλεως, γὰρ τὰ κάμουν ὅλα μαῦρα.

Ἡμεῖς δύμας κρίνοντες ἐκ τοῦ τρόπου καθ ὃν ἔργάζονται κλίνομεν νὰ πιστεύσωμεν δὲ δὲν ἀνήκουν εἰς κακούν ἐκ τῶν ἀνωτέρω δύο τάξεων ἀλλ' εἴνε ἀπλούστατα τίμοι πολεῖται, οἵτινες ἀπέλπισθέντες ἐκ τῆς ἀκηδείας τῶν ἡμετέρων ἀρχόντων πρὸς διόρθωσιν ἢ καταστροφὴν τόσων ἀχρήστων καὶ ἔτοιμορρόπων καὶ ἐπιδλαδῶν εἰς τὴν ὑγείαν τῆς πόλεως οἰκοδομῶν κλπ., ἀπεφάσισαν τὴν ἔξαφάνισιν αὐτῶν διὰ τοῦ πυρός.

Εἶναι ἀληθὲς δὲ ἡ μέθοδος αὕτη ἔχει καὶ τὰ κακά της· ἀλλ' οὐχ ἡ ττον οὐδεῖς δύναται νάρνηθῇ καὶ τὰ εὑεργετικὰ αὐτῆς ἀποτελέσματα ἐπὶ τοῦ ἔξωραξισμοῦ καὶ τῆς κακοχριότητος τῆς πόλεως. Οὕτως ἐκ τῆς τελευταίας πυρκαϊᾶς ἐξημιώθησαν μὲν πλεῖστοι συμπολῖται ἡμῶν, ἀλλ' ἐπετεύχθη δὲ αὐτῆς τέλος πάντων καὶ ἡ μεταφορὴ τῆς ἀγορᾶς εἰς τὸ ἀπὸ τόσου κατεροῦ ἀνεγερθὲν νέον αὐτῆς καταστηματική, πρᾶγμα τὸ ὅποιον εἴνε ἀμφιβόλον ἀν θὰ κατωρθοῦστο ποτὲ διὰ τῆς δραστηρίας τῶν δημαρχικῶν μας.

Ἄλλα, θυμάσατε τὴν καλαισθήσιαν τῶν δημοτικῶν συμβούλων μας! Εὑρέθησαν μεταξὺ αὐτῶν οἱ ἀγωνισθέντες νὰ ματαιώσωσι τὴν ἔργασίαν τοῦ πυρὸς διὰ τῶν σοφῶν αὐτῶν μετρων. Καὶ προύταθη ἡ ἴδρυσις πάλιν ἐπὶ τοῦ ἔργημαθέντος χώρου προχείρων παραπηγμάτων, ἀτινα, ἐμποδίζοντα τὰς ἔργασίας τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας, θὲ ἐπανέφερον ἐπαυξάνοντα τὴν ἐκλιπούσαν ἀσχηματικήν. Τὴν ἐπιμονὴν ταύτην ἐγνωμόμεν δὲ μέχρι τοῦδε εἴχον μόνον καθάρια τινὰ τετράποδα, τὰ ὅποια μόλις ἐκδιωχθῶσι τοῦ βορδόρου ἐπανέρχονται πάλιν εἰς αὐτόν.

Τὴν Ἀρχαιολογικὴν ἐταιρίαν ἀναπληροῦσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος προλαμβάνοντες οἱ μάγκας, ἐπιχειροῦντες συχνάς ἀνασκαφὰς ἐπὶ τοῦ κεκαυμένου ἐδάφους πρὸς ἀνακάλυψιν δεκαρά.

Εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἐμπρηστικὴν ἐταιρίαν συνιστῶμεν νὰ μὴ πειρισθῇ μόνον εἰς τὸ εἶδος τοῦτο, ἀλλὰ νὰ προσθέσῃ εἰς τὰ ἐν χρήσει μέσα αὐτῆς καὶ τὴν κατεδάφισιν καὶ εἴ τι ἀλλο. Ὑποδεικνύομεν δὲ εἰς αὐτὴν καὶ ἀλλα τινὰ ἀρχηστα καὶ ἀπιδλαδῆ ἀντικείμενα τὰ ὅποια μέχρι τοῦδε ἀποροῦσιν πῶς διέφυγον τὴν προσοχὴν της. Οὕτως ἐπείγουσιν:

Ἡ κατεδάφισις τῶν ἡμιτελῶν τειχῶν τοῦ νέου θεάτρου.

Ἡ πυρόλησις τῶν ξηρῶν στελεχῶν τοῦ στρατοῦ.

Ἐπίσης ἡ τῶν μοναδικὴν ξηρασίαν πασχόντων τελευταίων φύλακων τοῦ Αἰῶνος.

Ἐπίσης ἡ τῶν ἀνωφελῶν μετοχῶν τῆς Κωπαΐδος, κλπ. κλπ.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ.

Δὲν ἀνηγγέλθη ἀκόμη ἀν δ. κ. Φιλήμων ὠφελήθη ἐκ τῶν ἐν Κάρλσβαδ λουτρῶν ἀλλὰ βεβαίως τὴν ἔρημερίδα αὐτοῦ οὐδέλως ὠφέλησε τὸ ταξείδιον τοῦ διευθυντοῦ τῆς. Ἀξιοῦσα νὰ θεωρήσται ως ἡ σοδρωτέρα καὶ μᾶλλον σώφρων τῶν συναδέλφων της, παρέχει ἀπεναντίας ἀφ' διού ἐγκατελείφθη ὥπε τοῦ κ. Φιλήμονος τὸ ἀπεγχέες θέαμα σπερμολόγου γραΐδου, οὐδένα σεδάσμον, τρέφοντος οὔτε πρὸς έαυτὸν οὔτε πρὸς τοὺς ἄλλους, μεταδίδοντος τεχνητὸν νευρικὸν ἐρεθισμὸν εἰς τὴν ἀπράγμονα ζωὴν του δι' ἐπινοημένων σκανδάλων καὶ πάσχοντος χρονίσν γλωσσαλγίαν, τὴν ὁ-

ποίαν ἔξασκει κατὰ παντὸς ὃν τύχη νὰ συναντήσῃ. Δὲν ἡξεύρομεν ἂν ἡ μετεβολὴ αὕτη τοῦ εἶδους μᾶς ἐφημερίδας ἀπὸ σοδρῶν εἰς ὄρθροιογικὴν ἐκάστοτε κατὰ τὴν ἰδίοσυγκροσίαν ἢ τὰ συμφέροντα τῶν διευθυντῶν της, δύναται νὰ συστήσῃ αὐτήν, οὔτε ἔξετάζομεν ἂν εἴναι ἀρκῶν τίτλος διὰ μέλλουσαν πειτεικὴν ἐπιτυχίαν ἐν Λοκρίδι, ἀνωτέρων θέσιν ὑπαλήπτου ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Βουλῆς ἢ προσεχὴ ἔκδοσιν ἰδίας ἐφημερίδας ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὅποιον γνωρίζομεν εἴναι ὅτι ἡ συνταύτισις τῆς ἰδιότητος ἀναπληρωτοῦ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Αἰῶνος πρὸς τὴν ἰδιότητα αὐθίδους τιμητοῦ ὅλου τοῦ λοιποῦ τύπου, χρωφανιομένου καὶ περὶ προσώπων καὶ περὶ γεγονότων καὶ περὶ λογικῆς καὶ περὶ γλώσσης αὐθικρέτως καὶ ἰδιούλως, ἣν ἐπετράπη εἰς τὸν κ. Ἀθηνάσιον, Παπαλουκᾶν, Εύταξίαν ὑπὸ ἀναλάβη, δὲν εἴναι βεβαίως κολακευτικὴ οὔτε διὰ τὴν εὐφυίαν οὔτε διὰ τὴν ἀξία πρέπειαν τῆς ἀθηναίκης δημοσιογραφίας. Αλλοι δημοσιογράφοι ἀναλαμβάνων τοιούτους τρόπους, διὰ οὓς οὐδὲν προηγούμενον τῷ παρέχει δικαίωματι, ἥθελεν ἀποκτήσεις ἀδιαμαρτισθήτους περγαμηνῆς κωμικότητος· ἀλλ' εἰς τὸν εὐδαιμόνιν τὸν τόπον, διποὺ τὸ ἐπὶ τῆς ἐλλείψεως πάτησης ἵκκηντητος ἐρειδόμενον θράσος εἴναι τὸ κακλίτερον ἐφόδιον πάσης ἔργασίας, προχειρίζει καθηγητάς, συνιστᾷ εἰς τὴν γενικὴν ὑπόληψιν, πλουτίζει καὶ δημιουργεῖ κοινωνικὴν θέσιν ἢ πολιτικὴν ἐπιρροήν, ὡς τοιούτος δύναται νὰ γράφῃ ἐλευθέρως δι, τι θέλει, νὰ ἐπαναλαμβάνῃ ἐπειτα μεγαλοφώνως δημοσίᾳ δσσα γράφει καὶ νὰ νομίζεται ὑπὸ τῶν ἀπλούτων ἄνθρωπος μεγάλης ἀξίας.

"Ο, τι δύμας ὁ 'Α σμοδαῖος ἐνόμισε κυρίως ἀνῆκον εἰς τὴν σταυρικήν τοῦ δικαιοδοσίαν δεινής σαν οὔτε τὰ ἰδιαίτερα ἐλατήρια τῶν γραφούμενων, οὔτε αἱ λογικαὶ παραχρούσεις τοῦ κ. ἀναπληρωτοῦ, ἀλλ' ἡ ἀστεία δημιουργία νέας γλώσσης, βασιζούμενης ἐπὶ τοῦ λεξικοῦ τοῦ Βερίνου, τῶν σημειώσεων τοῦ Φιλίππου Ιωάννου καὶ τῶν Γλωσσικῶν Παρατηρήσεων τοῦ κ. Κόντου, καὶ διὰ τοῦτο παρεπέμφαμετ αὐτὸν ἐν τῷ παρελθόντι φύλωφ εἰς τὸ πανθίσματα, διὰ νὰ ἐνταμώσῃ ἐκεῖ τοὺς κατ' ἀνάλογον τρόπον ἀγωνιζούμενος ἐπίσης τὸν καλὸν τοῦτον ἀγῶνα Φανόν, Σταθμοῖς τιγγα, Λακωνία, Αλλαγή, κλπ. Ἀλλ' ὁ κ. ἀναπληρωτῆς ὠργίσθη καὶ ἀπήντησεν δχι ἀπ' εὐθείας κατὰ τὰ δημοσιογραφικὰ νόμιμα, ἀλλὰ πρὸς τρίτους, φρανταζόμενος ὑποδολεῖς καὶ γελωτοποιούς καὶ σχέσεις ἀποκρύφους μεταξὺ ἐφημερίδων μηδέποτε ὑπαρξάσας. "Αν ἡ μέθοδος αὕτη τοῦ ἀποδίδειν εἰς ἄλλους ἀνέξετάστως καὶ ἀδιακρίτως δσσα ἀλλοιος δγραψών, τοῦ ὄνομάζειν γελωτοποιὸν πάντα δστις δὲν θεωρεῖ ύψιστον συστατικῶν τῆς ἀξίας του τὸν ὑπνον τῶν ἀναγνωστῶν του, τοῦ μη νομίζειν πράγματι γελωτοποιὸν τὸν προκαλοῦντα τὰ μειδιάματα διὰ τῆς διαρκοῦς ὑποδήσεως ὑπερψήλων διὰ τὸ ἐνάστημά του κοθόρων προσποιητῆς σπουδαιότητος, ἀν αὐτὴ εἴναι ἡ μέθοδος τοῦ ἀνθρώπου στελεχοῦς, ἣν λέγει ὅτι μεταχειρίζεται ὁ κ. ἀναπληρωτῆς, ἀγνοούμενον. Οἰδηπότε δύμας καὶ ἀν εἴναι πάς τις δύναται νὰ μαρτυρήσῃ ὅτι πολλὴν εἰς εκώμαστε τῷ «Αἰώνι» ἀγδιαν, διτι ἀναγκάζει αὐτὸν νὰ κάμηνη πολλὰς περιδρομὰς καὶ διτι δὲν ἀπέχει πολὺ τοῦ φρενιατρείου.

Βεβαίως καθεῖς εἴναι ἐλευθέρος νὰ γράφῃ κατὰ τὸ διδούν, θᾶσσον ἢ βραδίον, καχυπόπτωτος ἢ εὐοργίστως. Ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς εἰςειθα ἐλευθεροὶ ἀντὶ νὰ προσφεύγωμεν εἰς τὸ λεξικὸν νὰ γελῶμεν καὶ νὰ μὴ κρίνωμεν τὸν τύπον, ἔχοντα καθήκοντα μόνον ὑπηρέτου προσωπικῶν παθῶν καὶ σχολαστικοῦ λογιστάτου. Ως ἀντάλλαγμα δὲ τῶν ὕδρεων καὶ τῶν συμβουλῶν, ἀς τόσον ἀφεδωρεῖς διασπείρει, ἀς συγκατανεύσῃ νάκονογή καὶ ἀπὸ ἡμᾶς μίαν, ἔστω καὶ μὴ γλωσσικήν, παρατηρησιν: "Οτι οὔτε ἡ κατὰ τοὺς γραμματικοὺς κανόνας μαθητικὴ ἔκθεσις ἰδεῶν, οὔτε ἡ κατὰ τὰς παραδόσεις τοῦ κ. Στεφάνου Ξένου περισυλλογή ἀκαταλήπτων καὶ πρωταρχούστων λέξεων, οὔτε ἡ ἐνδελεχής μελέτη τῶν Γλωσσικῶν Παρατηρήσεων δύναται νὰ μεταβάλωσιν οὔτε τῆς ἐκφράσεως τὸ εύτελές, οὔτε τοῦ υφους τὸ χυδαίον.

Kedros